

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

a examinat, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Șcerița Olga XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 05.08.2010 - până la 20.12.2011

instanța de apel:

de la 15.05.2012 - până la 02.07.2013

instanța de recurs ordinar:

de la 13.11.2013 – până la 18.03.2014

instanța de apel:

de la 09.12.2014 - până la 16.11.2015

instanța de recurs ordinar:

de la 10.11.2016 – până la 14.03.2017

instanța de apel:

de la 17.05.2017 - până la 12.12.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 26.11.2018 – până la 06.02.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 decembrie 2011, Șcerița Olga a fost condamnată:

- în baza art. 196 alin. (4) Cod penal la 3 ani închisoare;
- în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare;
- în baza art. 361 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Șcerița Olga la XXXXX, aflându-se în XXXXX, urmărind scopul cauzării de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului, prin înșelăciune, știind cu certitudine că nu mai ocupă funcția de președinte a Asociației Obștești „Societatea amatorilor de câini din Republica Moldova”, a încheiat cu concubinul său, Socican V., un contract de cumpărare-vânzare a imobilului nr. XXXXX, cu suprafața totală de 50,6 m², proprietate a Asociației Obștești „Societatea amatorilor de câini din Republica Moldova”, la un preț diminuat de 43.000 lei. Conform evaluării efectuate de către SRL „Triada” în luna august 2008 valoarea medie a unui metru pătrat de spațiu nelocuibil din zona străzii XXXXX, în încăperi similare bunului imobil, constituia în mediu 800 euro. Conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei la 01.08.2008 - 1 euro constituia 15.1499 lei. În așa mod, proprietarului Asociației Obștești „Societatea amatorilor de câini din Republica Moldova” i-au fost cauzate daune materiale în proporții deosebit de mari în sumă de 570 267,62 lei.

Tot ea, în perioada XXXXX, prezentându-se ca Președinte a Uniunii Chinologilor din Republica Moldova și susținând că are influență asupra funcționarilor din cadrul Serviciului Veterinar de Stat din Republica Moldova, a perfectat pe numele lui XXXXX., care intenționa să plece peste hotare în Israel, însoțit de câinele de rasă „doberman”, pașaport pentru animale de companie XXXXX, care acordă dreptul de a traversa frontiera de stat a Republicii Moldova. În acest scop, Șcerița Olga a înscris în pașaportul XXXXX date denaturate privind identitatea câinelui de rasă „doberman”, în care erau aplicate ștampilele Serviciului veterinar de Stat al mun. Chișinău, precum că, la 26.06.2008, 12.07.2008, 18.08.2008, 06.08.2008 și 10.07.2008 câinele de rasă „doberman” a primit vaccinele respective. Ulterior, la 05 septembrie 2008 i-a transmis pașaportul sus-menționat lui XXXXX și a primit personal bani în sumă de 100 euro.

Tot Șcerița Olga, XXXXX, urmărind scopul confecționării și vinderii documentelor oficiale false care acordă drepturi la trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova, a perfectat pașaportul XXXXX, în care a înscris date vădit false privind identitatea, numele, specia, rasa, sexul, data fătării, blana câinelui de rasă „doberman”, care aparținea lui XXXXX D. și aplicarea

vaccinelor la 26.06.2008, 12.07.2008, 18.08.2008, 06.08.2008 și 10.07.2008 de către Serviciul veterinar de Stat al mun. Chișinău. În scopul realizării intenției criminale, XXXXX i-a vândut lui XXXXX pașaportul menționat la preț de 100 euro.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și inculpata, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Șcerița O. să fie condamnată în baza art.196 alin. (4) Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 361 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal de stabilit pedeapsa definitivă prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei. A menționat că, instanța de fond corect a apreciat probele cauzei, însă a aplicat o pedeapsă prea blândă, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fără a ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele cauzei, de atitudinea inculpatei față de faptele comise, că nu a recunoscut vinovăția atât pe parcursul urmăririi penale, cât și judecării cauzei. Astfel, a considerat că corectarea lui Șcerița O. ar fi posibilă prin stabilirea unei pedepse reale cu închisoarea;

- inculpata, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire, indicând că prima instanță nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, nu au fost acumulate probe suficiente care ar confirma vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013 apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate.

5. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recursuri ordinare procurorul, inculpata și avocatul acesteia Druță B., prin care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată. În susținere a menționat că pedeapsa stabilită este prea blândă, care nu va atinge scopul pedepsei penale. Nu s-a ținut cont că Șcerița O. a săvârșit trei infracțiuni, folosindu-se de situația de serviciu, nu a recunoscut vinovăția, având atitudinea în tergiversarea judecării cauzei și ducerea în eroare a instanței manifestată prin prezentarea de martori și înscrisuri dubioase, cu comportament arogant față de participanții la proces;

- inculpata și avocatul acesteia, casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunilor. Inculpata a menționat că respectiva cauza penală a fost intentată la comandă, deoarece prin probele acumulate nu se confirmă vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar instanțele judecătorești greșit au condamnat-o. Reținerea sa a fost efectuată cu grave încălcări, nu a fost prezent interpretul și avocatul, nu au admis nici un demers înaintat de ea. Avocatul inculpatei a indicat că pe tot parcursul examinării cauzei lui Șcerița O. i-au fost încălcate drepturile procesual-penale, iar probele administrate și cercetate nu dovedesc vinovăția acesteia.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2014, au fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate. Instanța de recurs a conchis că, instanțele judecătorești inferioare corect au constatat faptele și circumstanțele săvârșirii infracțiunilor incriminate inculpatei, motivându-și concluzia de vinovăția printr-un cumul de probe pertinente, concludente și utile, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată, fiindu-i stabilită o pedeapsă lui Șcerița O. în concordanță cu prevederile legii.

8. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs în anulare condamnată și avocatul acesteia Druță B., care au solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate.

În susținerea solicitărilor, recurenții au indicat asupra nerespectării de către instanțele de fond, apel și recurs a exigențelor stipulate în art. 6 din CEDO prin faptul că nu au motivat soluția de condamnare, nu au asigurat condamnată cu translator în toate ședințele de judecată și doar rechizitoriul și sentința i-au fost înmânate în limba pe care o cunoaște (limba rusă). La fel, nu a fost asigurată Șcerița O. cu translator și la momentul reținerii, efectuării percheziției, precum și audierii în calitate de bănuită. Instanțele judecătorești nu au atras atenție asupra petrecerii unei preluări a AO „Societatea amatorilor de câini din Republica Moldova” de către noua conducere a acesteia; nu s-a luat în considerație că înstrăinarea imobilului litigios reprezintă o relație juridică civilă. Referitor la capătul de acuzare în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, consideră că a avut loc o provocare de către XXXXX D., circumstanță care nu a fost luată în seamă de către instanțele judecătorești, iar pe capătul de acuzare în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, această învinuire nu și-a găsit confirmare din probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2014, a fost admis recursul în anulare declarat de condamnată Șcerița O. și avocatul acesteia Druță B., casată parțial decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2014 și decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2013, în partea condamnării lui Șcerița O. în baza art. 326 alin.(1) și 361 alin.(1) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel, în alt complet de judecată. În rest, hotărârile atacate au fost menținute.

9.1. Instanța de recurs în anulare referitor la capătul de învinuire în baza art. 326 alin.(1) și 361 alin.(1) Cod penal, a conchis că instanțele judecătorești nu au acordat atenție și nu s-au expus asupra motivelor cu privire la presupusa provocare căreia a fost supusă condamnată. În cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, instanțele de judecată trebuie să examineze minuțios materialele cauzei, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse. Astfel, instanța de recurs în anulare a menționat că instanțele judecătorești au omis să aprecieze corespunzător dacă acțiunile lui XXXXX D., au avut efectul de a o provoca pe Șcerița O. la săvârșirea infracțiunilor pentru care aceasta a fost ulterior condamnată, sau dacă au existat careva indici că infracțiunile ar fi fost comise fără această provocare.

10. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de inculpata Șcerița O., admis apelul procurorului, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Șcerița Olga a fost recunoscută vinovată în baza art. 326 alin.(1) și 361 alin.(1) Cod penal, iar în temeiul art. 60 Cod penal, inculpata a fost liberată de răspundere penală și încetat procesul penal, din motivul expirării termenului de prescripție. În rest, sentința a fost menținută.

11. Împotriva sentinței și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, a declarat recurs ordinar avocatul Druță Boris în numele inculpatei Șcerița O., care indicând ca temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor atacate și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În susținerea solicitării avocatul a menționat că instanța de apel a ignorat indicațiile din decizia anterioară referitor la provocare. Astfel, nu s-a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor lui XXXXX D., care a activat ca agent sub acoperire, fiind acuzat de către inculpată că a săvârșit un act de provocare. Totodată, instanța a încălcat prevederile art. 136 alin. (6) Cod

de procedură penală, care stipulează că, investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni. Prin urmare, instanțele judecătorești au îngreunat accesul liber la justiție, încălcând art. 13 CEDO, prin ignorarea art. 93-97 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel administrând noi probe, nu le-a dat aprecierea corespunzătoare. Atât în instanța de fond, cât și cea de apel au fost interogați martorii Macrii și Orlov, care au relatat că în septembrie 2008, când aceștia au eliberat certificatul veterinar lui XXXXX D., ei nu se supuneau inculpatei, precum și nici nu au fost influențați de ea pentru a comite careva acțiuni ilegale. Astfel, la materialele cauzei lipsesc careva probe directe sau indirecte, care ar demonstra contrariul. La fel, instanțele judecătorești nu au luat în considerație că XXXXX D. nu dispunea de câini în posesie și nu avea scopul de a pleca în Israel, acesta nu avea chemare de a călători, nu avea viză deschisă către acest stat. Prin urmare, a fost ignorat și faptul că pașapoartele pentru animale eliberate de Uniunea Chinoaică au fost completate de instructorul chinolog Ungureanu N. dar nu de inculpată. Mai mult că, animalele procurate de către martorul sub acoperire, erau proprietate personală a lui Șcerița O., adică ea a vândut animalele ei, dar nicidecum din numele Președintelui Uniunii.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatei Șcerița Olga, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Motivând soluția, instanța de recurs ordinar a statuat că instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală și nu a apreciat fiecare probă separat adusă de participanții la proces și nu s-a pronunțat în mod convingător asupra acestora, la acest capitol menționând că învinuirea se bazează pe declarațiile martorului XXXXX Dorin, iar din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că aceasta a respins apelul inculpatei, fiind admis apelul acuzatorului de stat, apreciind ca fiind veridice depozițiile lui XXXXX D., fără a preciza care declarații au fost reținute de instanța de apel ca fiind adevărate, cele date în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond sau cele depuse nemijlocit în ședința instanței de apel, or XXXXX D. fiind audiat la diferite etape a procesului penal a dat declarații contradictorii.

De asemenea instanța de recurs ordinar a indicat că instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare informației nr. 02/2 7566 din 23.03.2015 prezentată de Ministerul Tehnologiei Informației și

Comunicațiilor al RM, potrivit căreia XXXXX D., în perioada noiembrie 2007 – aprilie 2011 nu a deținut pașaport valabil al cetățeanului Republicii Moldova. Aceste divergențe urmau a fi apreciate și luate în considerație de către instanța de apel, ceea ce nu a avut loc, rămânând neclar și fără o argumentare convenită din care motive instanța nu a dat apreciere declarațiilor lui XXXXX D. cu privire la posibilitatea plecării acestuia peste hotarele R. Moldova.

În același context, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele provocării, să analizeze și să aprecieze probele prezentate în cadrul procesului penal, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, motivând totodată respingerea argumentelor apelantului urmând să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, A. Roșca din 04 martie 2009, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Șcerița O. pe motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu încetarea urmăririi penale. Ulterior, prin ordonanța prim-adjunct al Procurorului General, A. Pântea din 29 iunie 2010, a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale din 04.03.2009, în temeiul art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, cu reluarea urmăririi penale (f.d.119, vol.I).

În speță, ordonanța de reluare a urmăririi penale a avut loc peste o perioadă mai mare de un an, astfel instanța de recurs ordinar a menționat că, potrivit practicii judiciare, prin Hotărârea Curții Constituționale din 14.05.2015, au fost declarate neconstituționale prevederile art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, astfel, instanța de apel urmează să verifice dacă la reluarea urmăririi penale au apărut fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental care în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă.

13. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 12 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul în mun. Chișinău, Stăvilă Mihai, admis apelul declarat de inculpata Șcerița Olga împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 decembrie 2011, casată parțial sentința în partea recunoașterii vinovăției lui Șcerița Olga în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1), 361 alin. (1) Cod penal, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre prin care:

Șcerița Olga a fost achitată pe învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1), 361 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

13.1. Motivând soluția, instanța de apel a menționat că prima instanță la examinarea cauzei a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), 384, alin. (3), 385 alin. (1), pct. 1)-4), 394 alin. (1), pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală.

Judecând apelurile în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei Șcerița Olga în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1), 361 alin. (1) Cod penal nu a fost demonstrată, probată prin ansamblul de probe prezentate, care analizate prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludenței lor, nicidecum nu demonstrează vina inculpatei în cele incriminate.

Instanța de apel a reținut că potrivit rechizitoriului, Șcerița Olga se învinuiește, că în perioada 14 august - 5 septembrie 2008, prezentându-se ca Președinte a Uniunii Chinologilor din Republica Moldova și susținând că are influență asupra funcționarilor din cadrul Serviciului Veterinar de Stat din Republica Moldova, a perfectat pe numele lui XXXXX, care intenționa să plece peste hotare în Israel însoțit de câinele de rasă „doberman”, pașaport pentru animale de companie XXXXX care acordă dreptul de a traversa frontiera de stat a Republicii Moldova. În acest scop, Șcerița Olga a înscris în pașaportul XXXXX date denaturate privind identitatea câinelui de rasă „doberman”, în care erau aplicate ștampilele Serviciului veterinar de Stat al mun. Chișinău, precum că la 26.06.2008, 12.07.2008, 18.08.2008, 06.08.2008 și 10.07.2008 câinele de rasă „doberman” a primit vaccinele respective. Ulterior, Șcerița Olga la 05.09.2008 i-a transmis pașaportul sus-menționat lui XXXXX pentru ce a primit personal bani în sumă de 100 euro.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, traficul de influență, primirea de bani, personal, pentru sine, săvârșită intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-l face să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiuni care intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Tot ea, Șcerița Olga, se învinuiește că la 5 septembrie 2008, urmărind scopul confecționării și vinderii documentelor oficiale false care acordă drepturi la trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova, a perfectat pașaportul XXXXX în care a înscris date vădit false privind identitatea,

numele, specia, rasa, sexul, data fătării, blana câinelui de rasă „doberman” care aparținea lui XXXXX Dorin și aplicarea vaccinilor la 26.06.2008, 12.07.2008, 18.08.2008, 06.08.2008 și 10.07.2008 de către Serviciul veterinar de Stat al mun. Chișinău. În scopul realizării intenției criminale la 05 septembrie 2008 i-a vândut lui XXXXX Dorin pașaportul XXXXX care acordă dreptul la traversarea frontierei de stat împreună cu câinele de rasă „doberman” care conținea date false privind identitatea câinelui de rasă „doberman” și aplicarea vaccinilor la 26.06.2008, 12.07.2008, 18.08.2008, 06.08.2008 și 10.07.2008 de către Serviciul veterinar de Stat al mun. Chișinău la preț de 100 euro.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - confecționarea și vânzarea documentelor oficiale false care acordă drepturi.

Instanța de apel de asemenea a reținut declarațiile inculpatei depuse pe întregul proces penal, probele prezentate de către partea acuzării în prima instanță și declarațiile martorul XXXXX depuse în cadrul instanței de judecată care au fost apreciate ca contradictorii cu cele depuse în cadrul urmăririi penale și anume potrivit procesului-verbal de consemnare a plângerii (denunțului) din 05 septembrie 2008 și fiind audiat în cadrul urmăririi penale la aceeași dată XXXXX. (f.d.6, 14, vol. I) a declarat că „solicită atragerea la răspundere penală a persoanei puțin cunoscută cu numele de „Olga” care i-a propus lui perfectarea și eliberarea pentru câinele lui de rasă: doberman de 3 luni, fără documente, a certificatului forma nr.1 și pașaportul veterinar pe câine, pentru ce estorcă suma de 400 euro, etc. La finele lunii august 2008, el urma să plece peste hotarele RM cu câinele în cauză și anume în Israel”. Ulterior, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, XXXXX D. și-a modificat declarațiile invocând „Prima dată a telefonat-o pe inculpată la data de 21.08.2008 cu scopul de a-i face acte false câinelui pentru a vinde mai apoi câinele peste hotare. După care a aflat că este necesar de careva certificate. A vorbit cu o persoană necunoscută care realiza câini, dându-i un număr de telefon de la Asociația Chinologilor din RM, respectiv a telefonat, i-a răspuns o domnișoară, la ce i-a spus că îl interesează câinii rottweiler, care i-a dat numărul de telefon al inculpatei. A telefonat-o, spunându-i că are nevoie de un țânc. El i-a spus inculpatei că are un câine doberman și nu are acte, însă dorește să le facă, etc. La aeroport a văzut că viza este expirată și a hotărât să facă o procură pentru câini ca să-I scoată din țară (f.d. 128-129, vol. 2).

Instanța de apel a reținut și declarațiile martorilor Macrii Valerii și Orlov Victor, date în ședința instanței de fond, verificate prin citire în ședința instanței de apel.

Procurorul a argumentat poziția privind învinuirea inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate de instanța de apel și anume: procesul - verbal de consemnare a plângerii cet. XXXXX Dorin din 05.09.2008; declarația depusă de XXXXX Dorin la 05.09.2008; procesul - verbal de marcarea banilor din 05.09.2008; decizia din 05.09.2008 privind controlul transiterii banilor extorcați cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale; procesul - verbal de percheziție din 05.09.2008; procesul-verbal de reținere din 05.09.2008; procesul - verbal de ridicare de la Orlov Victor; cotorul certificatului veterinar seria AV nr. 0009439 din 06.09.2008; procesul - verbal de ridicare din 06.09.2008 de la XXXXX Dorin; certificatul veterinar forma nr. 1 seria AV nr. 0009439 din 06.09.2008; raportul de expertiză nr. 2549 din 22.09.2008; procesul - verbal de examinare a obiectului din 16.10.2008; ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 04.12.2008; ordonanța de încetare a urmăririi penale din 04.03.2009; ordonanța privind conexitatea cauzelor penale din 01.07.2010; ordonanța din 29.06.2010 de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 04.03.2009.

Judecând apelul în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatei Șcerița Olga în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 al. (1) Cod penal și art. 326 al. (1) Cod penal nu a fost demonstrată, probele prezentate, analizate prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludenței lor nicidecum nu demonstrează vina inculpatei în cele incriminate, astfel instanța de apel a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunilor incriminate.

La fel, instanța a reținut că prin cotorul certificatului veterinar seria AV nr. 0009439 din 06.09.2008 se confirmă cert că acest certificat este scris, întocmit și semnat de către medicul veterinar-epizootolog Orlov V., la data de 06.09.2008 și nu de către inculpata Șcerița Olga, și aceasta nici nu putea să întocmească, să confecționeze și să vândă certificatul veterinar seria AV nr. 0009439 din 06.09.2008 la data de 06.09.2008, deoarece la acel moment la 05.09.2008 inculpata era reținută, fapt confirmat prin procesul verbal de reținere din 05.09.2008 (f. d. 24-30, vol. 1).

Faptul că certificatul i-a fost scris și eliberat lui XXXXX Dorin de către medicul veterinar-epizootolog Orlov V., se confirmă prin însăși declarațiile martorului Orlov Victor depuse atât în cadrul urmăririi penale cât și în

instanțele de judecată și chiar din declarațiile martorului XXXXX Dorin care a declarat că „...a doua zi la 06.09.2008, el s-a dus la clinica veterinară de stat la Orlov și i-a spus că este din partea Olgăi Șcerița. El i-a perfectat forma nr. 1 pentru ambii câini...”. Astfel, aceste probe de fapt o dezvinovățesc pe inculpată.

În partea înaintării vinovăției inculpatei Șcerița Olga în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, instanța de apel a menționat că procurorul a prezentat în susținerea învinuirii pe acest capăt următoarele probe: - procesul – verbal de ridicare din 06.09.2008 de la XXXXX Dorin și ordonanța procurorului din 24.09.2008, însă prin aceste probe nici de cum nu se confirmă vinovăția inculpatei în comiterea fetei încriminate, ci dimpotrivă se dovedește înafara oricăror dubii nevinovăția ei și lipsa elementelor infracțiunii.

Astfel, instanța de apel constată că la materialele dosarului nu sunt anexate pașapoartele pentru animale de companie MD seria A000853 și MD seria A000852, precum că au fost confecționate și vândute de către ea inculpată.

Faptul că pașapoartele nu au fost anexate la materialele dosarului se confirmă și prin rechizitoriu (f. d. 53-54 verso, vol. 2) în care se indică ca probatoriu că prin ordonanța procurorului din 24.09.2008 au fost recunoscute ca corpuri delictu aceste pașapoarte dar nu au fost anexate la materialele dosarului. Totodată faptul că aceste pașapoarte nu au fost anexate la materialele dosarului se confirmă și prin borderourile pieselor din cauza penală nr. 2008421065 ale volumelor I și II.

La fel instanța de apel a constatat că la materialele dosarului se regăsește certificatul veterinar forma nr. 1 seria AV nr. 0009439 din 06.09.2008 – în original, eliberat lui XXXXX Dorin, potrivit căruia doi căței, de rasă rotweiler și doberman, sunt vaccinați împotriva rabiei la data de 18.08.2008, peștei – la 18.08.2008, leptospirozei – la 18.08.2008, dechelmetizarea - la 08.08.2008 (f.d. 67 vol.I) iar la adoptarea soluției, prima instanță nu a ținut cont de faptul că acest certificat veterinar este eliberat de către medicul veterinar-epizootolog, Orlov Victor, și nu de inculpată. Totodată, din declarațiile martorului Orlov Victor date în ședința instanței de judecată nu rezultă că el ar fi acționat la rugămintea inculpatei.

Astfel, nu a fost demonstrat că Șcerița Olga ar fi realizat latura obiectivă a infracțiunii de confecționare și vânzare a documentelor oficiale false, deoarece nu a fost probat că inculpata ar fi confecționat documente false, ar fi modificat conținutul unor documente autentice sau ar fi vândut documente oficiale false.

Mai mult decât atât, instanța de apel a menționat că deși potrivit învinuirii, lui Șcerița Olga i se incriminează că a perfectat pașaportul MD seria 000853 în care a înscris date vădit false privind identitatea, numele, specia, rasa, sexul, data fătării, blana câinelui de rasă „doberman” care aparține lui XXXXX D., la materialele cauzei nu se regăsește pașaportul nominalizat, fiind atestată doar prezența certificatului veterinar forma nr. 1 seria AV nr. 0009439 din 06.09.2008 care este scris, întocmit și semnat de către medicul veterinar-epizootolog Orlov V., chestiune care confirmă cu certitudine că acest certificat nu a fost scris de către inculpată.

Instanța de apel a stabilit că în speță lipsește obiectul material al infracțiunii și latura obiectivă deoarece pașaportul MD seria 000853 nu se regăsește la materialele cauzei și nu a fost examinat de către instanța de judecată. Totodată partea acuzării nu a prezentat și nu a efectuat nici o expertiză grafologică care ar confirma faptul că inculpata a confecționat documente oficiale false.

În virtutea celor constatate, instanța de apel a statuat că din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția lui Șcerița Olga în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 al. (1) Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii, lipsesc obiectul și latura obiectivă a infracțiunii, or, partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar dovedi în afara oricăror dubii vinovăția inculpatei în comiterea confecționării și vânzării documentelor oficiale false, astfel încât inculpata urmează a fi achitată, pe motiv că în fapta ei nu sunt întrunite elementele infracțiunii încriminate și nici elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 al. (1) Cod penal.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatei Șcerița Olga în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 326 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că prima instanță și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatei în baza declarațiilor XXXXX Dorin, fără a ține cont de faptul că pe parcursul procesului penal acestea sunt contradictorii, conțin inexactități și divergențe.

La acest capitol, instanța de apel a constat că în declarațiile lui XXXXX Dorin sunt divergențe esențiale referitor la originea câinelui – „doberman” sau „rotweiler”, precum și faptul că inițial indică că „...Șcerița Olga i-a propus lui perfectarea și eliberarea pentru câinele lui de rasă: doberman de 3 luni, fără documente, a certificatului forma nr.1 și pașaportul veterinar pe câine, pentru ce estorcă suma de 400 euro, etc. La finele lunii august 2008, el urma să

plece peste hotarele RM cu câinele în cauză și anume în Israel” apoi se contrazice relatând că „.....prima dată a telefonat-o pe inculpată la data de 21.08.2008 cu scopul de a-i face acte false câinelui pentru a vinde mai apoi câinele peste hotare. După care a aflat că este necesar de careva certificate. A telefonat-o, i-a spus că îl interesează câinii rottweiler spunându-i că are nevoie de un țânc. Că la aeroport a văzut că viza este expirată și a hotărât să facă o procură pentru câini ca să-i scoată din țară....” , însă în ședința de judecată s-a constatat înafara oricăror dubii că XXXXX Dorin nu a avut nici odată deschisă viză pentru Israel, divergențele sunt și că dacă XXXXX Dorin la finele lunii august 2008 urma să plece peste hotarele Republicii Moldova și anume în Israel, iar el insistă, sună insistent de nenumărate ori inculpatei la data de 05.09.2008 pentru a-i transmite banii împreună cu colaboratorii de poliție.

Totodată, în opinia instanței de apel, prima instanță urma să dea apreciere corespunzătoare informației nr. 02/2 7566 din 23.03.2015 prezentată de Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al RM, potrivit căreia: *„cet. XXXXX Dorin, născut la 16.10.1978 a deținut pașaportul A0296103 eliberat la 27.11.1997, termenul de valabilitate al căruia a expirat la 27.11.2007. Actualmente, cet. XXXXX Dorin este titularul pașaportului cetățeanului Republicii 11 Moldova B1007391 eliberat la 28.04.2011 (valabil până la 28.04.2018). În acest context, în perioada noiembrie 2007 – aprilie 2011 XXXXX Dorin nu a deținut pașaport valabil al cetățeanului Republicii Moldova”.*

Astfel, instanța de apel reține că XXXXX Dorin nu avea nici un scop de a cumpăra și a pleca undeva cu câini, nici o posibilitate reală, teoretică de a pleca în Israel, totodată nu se confirmă nici printr-un document oficial că dânsul dispunea de chemare (obligatoriu pentru cetățenii din Republica Moldova din partea cetățenilor Israelului), de viză deschisă către Israel, nu a prezentat la judecată pașaportul străin, rezervare pentru câini, bilet la avion Moldova - Israel, fapt ce confirmă că XXXXX Dorin avea un scop bine determinat de provocare a inculpatei la comiterea infracțiunii.

Sub un alt aspect, instanța de apel a menționat că în speță urmărirea penală a fost începută potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale din 05 septembrie 2008 în privința lui Șcerița Olga în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca urmare a plângerii (denunțului) lui XXXXX Dorin referitor la traficul de influență săvârșit de Șcerița Olga (f.d. 1, vol. 1).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, A. Roșca privind încetarea urmăririi penale din 04 martie 2009, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Șcerița Olga pe motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2008421065 (f.d. 113-115, vol. 1).

Ulterior, prin ordonanța prim-adjunct al Procurorului General, A. Pântea din 29 iunie 2010, a fost anulată ordonanța de încetare a urmăririi penale din 04.03.2009, în temeiul art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală, cu reluarea urmăririi penale (f.d.119-120, vol. I), în ordonanță fiind indicat că aceasta urmează a fi anulată deoarece nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea acestei hotărâri, totodată, în ordonanța procurorului ierarhic superior s-a menționat că la adoptarea hotărârii de încetare a urmăririi penale procurorul a admis o eroare de drept, făcând referire la temeiul prevăzut de art. 287 alin.(1) Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, expres indică că în cazurile în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire au fost adoptate legal, reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente, care a afectat hotărârea respectivă. În cazul descoperirii unui viciu fundamental, urmărirea penală poate fi reluată nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, clasare a cauzei sau scoatere a persoanei de sub urmărire.

În această parte, instanța de apel a reținut că reluarea urmăririi penale a avut loc peste o perioadă mai mare de un an, și anume peste 1 an 3 trei luni și 25 zile, de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința lui Șcerița Olga pe motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a evidențiat că, prim-adjunctul Procurorului General, A. Pântea, prin ordonanța din 29 iunie 2010, neîntemeiat, nemotivat, eronat și contrar prevederilor art. 287 Cod de procedură penală a dispus anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale din 04.03.2009, deoarece din materialele dosarului nu rezultă că au apărut fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente, care ar fi afectat ordonanța de încetare a urmăririi penale din 04.03.2009.

Prin Hotărârea Curții Constituționale din 14.05.2015, au fost declarate neconstituționale prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță urma să verifice dacă la reluarea urmăririi penale au apărut fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental care în cadrul urmăririi precedente ar fi afectat hotărârea respectivă.

Cu referire la argumentul apărării privind provocarea inculpatei la comiterea infracțiunii, instanța de apel analizând acțiunile martorului XXXXX Dorin, cât și declarațiile lui depuse la toate etapele procesului

penal, precum și acțiunile organului de urmărire penală, a conchis că sunt prezente acțiuni de provocare, instigare a inculpatei, menționând în acest sens că în procesul-verbal de interogare a lui XXXXX Dorin din 5 septembrie 2008, în timpul orelor 18:10-18:50, acesta menționează suma de 100 euro, apoi, la aceeași dată este emisă Decizia aprobată de procuror, prin care se menționează că lui „Olga” necesită a i se transmite suma de 100 euro marcați cu substanțe chimice speciale (f.d. 11, vol. I).

Prin procesul verbal privind marcarea și examinarea bancnotelor din 5 septembrie 2008, deja se marchează suma de 600 euro (f.d. 9, vol. I).

Prin decizia din 05.09.2008 privind controlul transiterii banilor extorcați cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale, a fost indicat că se transmit către XXXXX Dorin, pentru a fi transmise persoanei pe nume „Olga” bani estorcați, în sumă de 100 euro marcați cu substanțe chimice (f.d. 11 vol. I).

În procesul-verbal de reținere din 05.09.2008, a fost indicat că, Șcerița Olga a fost reținută la data de 05.09.2008, la ora 21:22, în flagrant, în moment ce primea suma estorcată de 100 euro (f.d. 24, vol. I), iar prin procesul - verbal de percheziție din 05.09.2008, a fost indicat că de la Șcerița Olga s-au ridicat 600 euro (f.d. 18 vol. I).

Astfel, din materialele dosarului, instanța de apel a stabilit cert insistența cu care XXXXX Dorin o căuta și telefona frecvent pe Șcerița Olga care la acel moment îndeplinea funcția de președinte a Uniunii Chinologilor din Republica Moldova, solicitând de a-i vinde câni și perfecta actele pentru aceștia.

Organele de urmărire penală nu au prezentat nici o probă care ar confirma că la acel moment Russu Dorin avea în posesie câine de rasă „doberman” pentru care solicita de la inculpată să-i perfecteze acte pentru plecare în statul Israel.

Instanța de apel analizând aspectele nominalizate, a atestat că sunt multe divergențe și dubii, care nu au fost înlăturate de către partea acuzării și se atestă cert în speță, existența „provocării” din partea martorului XXXXX Dorin și poliției, aspect regăsit și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, instanța de apel a menționat că, în speța dată a avut loc o „provocare” sau „instigare” la săvârșirea infracțiunii de către Șcerița Olga din partea organelor de drept, deoarece anume XXXXX Dorin o telefona insistent pe inculpată, insista să achite banii, invocând că se grăbește, fiindcă urmează să zboare în Israel, unde nu se permite intrarea câinilor de

rasă rotweiler, deși la caz nu sunt prezente careva dovezi că martorul urma să plece în Israel.

Mai mult ca atât, pașaportul străin al lui XXXXX Dorin era expirat aproape cu un an până la data de 27.11.2007, ultimul nu a avut niciodată viză deschisă în statul Israel, iar în ședința instanței de apel a declarat că nu era la curent despre aceasta.

Instanței de apel i-au trezit dubii și divergențele numeroase în declarațiile lui XXXXX Dorin, precum și modalitatea de petrecere a urmăririi penale, iar în materialele dosarului nu este specificat ce foloase ilicite ar fi avut Șcerița Olga de la vânzarea câinelui lui XXXXX Dorin.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că martorul XXXXX Dorin împreună cu colaboratorii organelor de drept au acționat doar cu intenția de a o provoca, de a o influența pe Șcerița Olga la comiterea infracțiunilor. Totodată nu există nici o dovadă că Șcerița Olga a mai comis alte infracțiuni, în special infracțiuni legate de corupție.

La constatarea provocării, instanța de apel a făcut referire la jurisprudența CtEDO și anume la hot. Teixeira de Castro contra Portugaliei, din 9 iunie 1998; hot. Ramanauskas contra Lituaniei din 5 februarie 2008; hot. Khudobin contra Rusiei din 26 octombrie 2010 și hot. Sandu contra Moldovei din 11 februarie 2014.

La fel, instanța de apel a considerat că prima instanță urma să stabilească dacă Șcerița Olga a fost provocată să săvârșească infracțiunea și dacă ea putea fi în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea poliției.

Astfel, conform jurisprudenței CtEDO, instigarea de către poliție are loc atunci când ofițerii implicați sau persoane care acționează în baza instrucțiunilor date de către aceștia, nu se limitează la investigarea activităților infracționale într-o manieră pasivă, dar exercită presiuni asupra persoanei în sensul determinării la comiterea infracțiunii, care în mod normal nu ar fi fost comisă, în scopul obținerii probelor și înaintării acuzațiilor.

În speță, instanța de apel a stabilit că anume XXXXX Dorin a telefonat-o insistent pe inculpata Șcerița Olga, anume el a insistat să se întâlnească cu aceasta stabilind ziua pentru ai înmâna banii, astfel este evident rolul activ al martorului în instigarea inculpatei.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că nu a existat nici o prezumție că inculpata a fost anterior implicată în careva activități infracționale de corupție, nu au existat dovezi că ea era predispusă la comiterea acestor infracțiuni, iar faptul că organele de poliție nu puteau să

pornească o urmărire penală împotriva inculpatei până la administrarea probelor că ea într-adevăr a săvârșit o infracțiune nu face decât să confirme existența în respectiva cauză a unei provocări din partea agenților statului.

În acest sens, instanța de apel a considerat relevant de a face referire la cauza CtEDO, Sandu v. Republica Moldova, cererea nr. 16463/08 din 11.02.2014.

Generalizând cele constatate, instanța de apel a conchis că, din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar de instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția inculpatei Șcerița Olga în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) și art. 361 alin. (1) Cod penal, pe motiv că faptele acesteia nu întrunesc elementele infracțiunilor respective.

14. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 26 ianuarie 2018, a declarat recurs ordinar procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, la data de 01 februarie 2019, prin care, invocând în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, a solicitat casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

14.1. În motivarea recursului ordinar declarat, procurorul a expus următoarele:

- instanța de apel urma să dezvăluie concluzia de achitare a inculpatei expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale. În cazul dat, instanța de apel, a acționat în derogarea de la prevederile procesual - penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia, nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate;

- instanța de apel în mod greșit a apreciat probele administrate și concluzia făcută și-a bazat-o doar pe declarațiile și versiunea inculpatei Șcerița Olga, versiune și declarații care sunt combătute prin acel cumul de probe cercetate;

- instanța de apel în mod greșit a respins declarațiile martorului XXXXX Dorin, întrucât careva temeiuri ce ar impune respingerea acestora,

sau cel puțin aprecierea lor critică, nu s-au atestat, ultimul pe parcursul întregului proces penal a relatat unele și aceleași circumstanțe;

- în ședința de judecată nu s-a dovedit că părțile, adică XXXXX Dorin și inculpata Șcerița Olga se cunoșteau înainte de petrecerea evenimentului infracțional și astfel s-a dovedit că la acel moment nu erau în careva relații, în special ostile, ce l-ar fi motivat pe XXXXX Dorin a o denunța calomnios pe inculpata Șcerița Olga, iar cronologia evenimentelor descrise de către martorul XXXXX Dorin, s-a confirmat prin acțiunile procesuale petrecute și probe prezentate instanței de judecată;

- în funcția care era deținută de inculpata Șcerița Olga, intra eliberarea pașapoartelor pentru câini de rasă și fără rasă, ultima avea dreptul de a elibera, pentru câine de rasă „doberman”, pașaport care îndeplinea funcția și de pașaport veterinar. Pașapoartele au fost eliberate de către inculpată contra unei sume bănești ce depășea taxa oficială, care constituia 60 lei conform declarațiilor însăși ale inculpatei depuse în instanța de fond (f.d. 147 -149 voi. 2). Pașaportul nu putea fi eliberat în lipsa vaccinelor necesare, fapt cunoscut de către inculpată care intenționat a introdus în acte informații denaturate cu privire la vaccinarea câinilor deținuți de XXXXX Dorin;

- la aprecierea acțiunilor inculpatei Șcerița Olga în sensul art. 326 Cod penal, se reține că dânsa i-a promis martorului XXXXX Dorin realizarea unui act contrar legii, fără a fi influențată de careva persoane sau careva circumstanțe, dânsa l-a convins pe XXXXX Dorin că în derogare de la normele legale, în lipsa documentelor ce confirmă vaccinarea câinilor, precum și a datelor ce ar dovedi acest fapt, îi v-a „*rezolva problema*”, adică l-a convins că are influență asupra funcționarilor clinicii pe care îi v-a influența în condițiile create a realiza acțiunile dorite, dânsa a realizat scopul pus prin falsificarea actelor indicate, mai mult ca atât ținând cont în acest sens și de funcția deținută de Șcerița Olga, ea a recepționat banii pentru fapta realizată;

- recurentul a considerat că nu poate exista o provocare din partea lui XXXXX Dorin, deoarece întru realizarea intenției infracționale Șcerița Olga nu a fost impusă a acționa contrar legii de către ultimul, iar în simpla situația inculpata pur și simplu ar fi refuzat realizarea unui act ilegal;

- XXXXX Dorin nu a acționat sub conducerea poliției, deoarece el deja după începerea realizării acțiunilor criminale de către inculpată, s-a adresat organului de poliție și este irezonabil a afirma că dânsul s-a adresat organului de poliție cu scopul de a comite provocarea inculpatei, pe care nici nu o cunoștea la acea etapă;

- inculpata cunoștea destinația plecării clinilor iar conform declarațiilor acesteia nu se permite introducerea clinilor de rasă rotweiler în statul Israel (f.d. 81 - 84 vol. 1), însă contrar acestor reguli a acționat în vederea atingerii scopului infracțional, convingându-l pe XXXXX D. de corectitudinea și legalitatea acțiunilor sale;

- în actul eliberat este indicată destinația plecării câinilor în Israel, ceea ce în mod repetat dovedește intenția cu care inculpata a acționat, conștientizând din start caracterul ilegal al acțiunilor sale;

- instanța de apel nu și-a motivat soluția emisă, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia atacată urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

15. Asupra recursului declarat nu a fost depusă referință.

16. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, la caz constatând că procurorul a declarat recursul ordinar în termenul prevăzut de norma menționată.

Procurorul în recursul ordinar declarat, a invocat în calitate de temei pentru casare a deciziei, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele din recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-a găsit confirmarea.

Autorul recursului și-a expus dezacordul cu aprecierea probelor efectuată de către instanța de apel și critică hotărârea instanței în partea prin care inculpata Șcerița Olga a fost achitată pe capetele de învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (1) și 361 alin. (1) Cod penal.

Astfel, examinând argumentele invocate de recurent, precum că: *„instanța de apel a efectuat o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale; instanța în mod greșit a respins declarațiile martorului XXXXX Dorin, or, careva temeiuri ce ar impune respingerea acestora, sau cel puțin aprecierea lor critică nu s-au atestat”*, Colegiul penal atestă că, respectivele alegații nu se înrolează în susținerea temeiului de drept invocat.

Dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu reprezintă unul din temeiurile de drept prevăzute pentru declararea recursului ordinar.

Aprecierea probelor reprezintă o prerogativă exclusivă a instanțelor ce judecă fondul cauzei și în acest sens Colegiul penal evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurentului, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Lecturând textul hotărârii atacate, Colegiul penal constată că în prezenta speță instanța ierarhic inferioară și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului procurorului și admiterea apelului declarat de către partea apărării în prezenta cauză, fiind expusă o motivare clară și consecventă ce a atras după sine adoptarea unei asemenea soluții.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri complete și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședința de judecată, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale.

Colegiul penal conchide că argumentele invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel întrucât ultima și-a motivat complet ceea ce echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art. 6 CEDO.

Prin urmare, opozabil celor susținute de către recurent, Colegiul penal specifică că, judecând cauza, instanța de apel a examinat-o sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședința de judecată, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Deci, nu putem vorbi despre o examinare unilaterală a probatoriului administrat în această cauză, odată ce instanța a respectat procedura de cercetare a probelor per ansamblu, atât cele din partea acuzării, cât și cele ale apărării.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că temeiurile pe care s-a bazat procurorul Scutelnic Cătălin în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apeluri, în coraport cu poziția părților și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că argumentele pentru recurs indicate în cerere nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

17. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Șcerița Olga XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 februarie 2019.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion